

Σ. Βόικου: “Θα ήθελα να αλλάξω την εθνική κατάθλιψη που μας έχει πιάσει ως έθνος”

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΡΩΤΑ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

Η Σοφία Βόικου στην Έλενα Αρτζανίδου!

1. Ποιο είναι το στίγμα του τελευταίου σας βιβλίου “Πικρό γλυκό λεμόνι”;

Πρόκειται κατά βάση για ένα μυθιστόρημα που βασίζεται σ’ ένα γεγονός της ελληνικής ιστορίας που δεν είναι ιδιαίτερα γνωστό στο ευρύ κοινό κατά την περίοδο του Εθνικού Διχασμού το 1916. Εξήμιση χιλιάδες Έλληνες στρατιώτες μεταφέρθηκαν παρά τη θέληση τους στη Γερμανία του Κάιζερ και παρέμειναν εκεί για τρία ολόκληρα χρόνια μακριά από τις οικογένειές τους. Βρήκα το θέμα πολύ ενδιαφέρον και γύρω από αυτό το γεγονός έπλεξα την ιστορία μου.

2. Πείτε μας πέντε λόγους για να το διαβάσουν οι αναγνώστες.

Α. Βασίζεται σε πραγματικά ιστορικά γεγονότα που το πιο πιθανό είναι να μην τα γνωρίζουν.

Β. Πιστεύω ότι θα βρεθούν μπροστά σε μια πλειάδα συναισθημάτων

Γ. Θα συναντήσουν στο βιβλίο την αληθινή αγάπη, τον έρωτα, τη φιλία, αλλά και την προδοσία...

Δ. Θα λατρέψουν ή θα μισήσουν τον κεντρικό ήρωα τον Κωσταντή, ο καθένας για τους δικούς του λόγους

Ε. Τελειώνοντας, θα τους μείνει μια γλυκόπικρη γεύση από γλυκό λεμόνι στον ουρανίσκο

3. Ποιοι ήρωες σας ταλαιπωρούν περισσότερο;

Τα «καλά» παιδιά. Είναι οι ήρωες που αγαπώ λιγότερο και με παιδεύουν περισσότερο. Δεν έχεις και πολλά πράγματα να πεις γι' αυτούς, είναι αδιάφοροι και κατά βάθος γνωρίζεις ότι δεν είναι και τόσο «καλά» παιδιά όσο θέλουν να δείχνουν. Προτιμώ τους ήρωες με πολλά πάθη, που αν και καίγονται πολλές φορές, ζουν κάθε στιγμή της ζωής τους.

4. Τι δεν μπορείτε με τίποτα να αποχωριστείτε;

Την οικογένεια μου. Είμαι «εξαρτημένη» από αυτήν με όλα τα καλά και τα κακά που κρύβει αυτή η λέξη. Όσον αφορά αντικείμενα, σπάνια εμπλέκομαι συναισθηματικά μαζί τους.

5. Πείτε μας τρία πράγματα που σας θυμώνουν και τρία που θα θέλατε αμέσως να αλλάξετε στην εποχή μας.

Με θυμώνουν η υποκρισία, η αλαζονεία και η ηττοπάθεια. Θα ήθελα να αλλάξω την εθνική κατάθλιψη που μας έχει πιάσει ως έθνος, την οικονομική ανασφάλεια και τους συναισθηματικούς εκβιασμούς.

6. Τι μπορεί να προσφέρει η Λογοτεχνία ειδικά σήμερα.

Θεωρώ ότι στη λογοτεχνία μπορεί να βρει ο καθένας αυτό που ψάχνει και αυτό που έχει ανάγκη: προβληματισμό, αισιοδοξία, φυγή από τη μίζερη πραγματικότητα, χαμόγελο, προσωπική κάθαρση μέσω των ηρώων... και πολλά άλλα ακόμα.

7. Σκεφτήκατε ποτέ να εγκαταλείψετε την έκδοση βιβλίων σας και αν ναι γιατί!

Πολύ ωραία ερώτηση! Η έκδοση των βιβλίων μου δεν είναι αυτοσκοπός. Μπορεί να ακουστεί εγωιστικό, αλλά πρώτα γράφω γιατί το έχει ανάγκη η ψυχή μου και κατά δεύτερο λόγο για τους αναγνώστες. Η συγγραφή για μένα αποτελεί ένα είδος ψυχοθεραπείας.

Θεωρώ ότι όταν βρω την απόλυτη εσωτερική ισορροπία μου δεν θα έχω την ανάγκη να γράφω, οπότε θα σταματήσει και η έκδοση των βιβλίων μου. Όμως ο δρόμος προς την εσωτερική μου αρμονία είναι μακρύς ακόμα...

8.Υπάρχει κάτι καινούργιο που γράφετε;

Σχεδόν πάντα γράφω κάτι... το ζήτημα είναι αν τελειώνω κάτι γιατί υπάρχουν αρκετά βιβλία που έχω ξεκινήσει και για διάφορους λόγους έχουν μείνει άλλα στην αρχή και άλλα στη μέση. Αυτή τη στιγμή, τίποτα δεν βρίσκεται προς το τέλος του.

9.Ένα σχόλιο για όσα συμβαίνουν στην Ελλάδα σήμερα... (τα πολιτικά).

Όσοι έχουν διαβάσει το «Πικρό Γλυκό Λεμόνι», πιστεύω ότι θα συμφωνήσουν μαζί μου. Δυστυχώς η ελληνική ιστορία επαναλαμβάνεται με πολύ άσχημο τρόπο: οι πολιτικές αντιπαραθέσεις και οι κοντόφθαλμοι πολιτικοί ηγέτες ορίζουν τις ζωές ενός ολόκληρου λαού με απρόβλεπτες πολλές φορές διαστάσεις.

Λυπάμαι που το λέω, αλλά δεν βλέπω σήμερα πολιτικούς ηγέτες που μπορούν να εμψυχήσουν στον κόσμο το όραμα και την ελπίδα. Και το χειρότερο από όλα που μας συμβαίνει αυτή τη στιγμή ως χώρα και ως έθνος είναι ότι ζούμε συνεχώς μέσα στο φόβο κι έχουμε χάσει την ελπίδα μας για το αύριο.

ΟΛΙΓΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

1913. Η Ασημούλα κι ο Κωνσταντής παντρεύονται από έρωτα. Η απρόσμενη στρατολόγηση του Κωσταντή θα τον απομακρύνει από τη γυναίκα του και το παιδί που περιμένουν.

1914. Ξεσπάει ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος. Στην Ελλάδα, το μίσος βενιζελικών και βασιλικών κι ο επερχόμενος Εθνικός Διχασμός θα φέρουν μαύρα σύννεφα όχι μόνο στον τόπο αλλά και στη ζωή των δύο νέων.

1916. Έξι χιλιάδες στρατιώτες, ανάμεσά τους κι ο Κωσταντής, μεταφέρονται μυστικά από την Καβάλα στη Γερμανία του Κάιζερ. Μέσα από τις στάχτες του πολέμου, θα γεννηθεί ένας καινούργιος έρωτας.

1944. Το Λιδωρίκι καίγεται. Ένας Γερμανός στρατιώτης θα σώσει από την πύρινη λαίλαπα δύο ψυχές που η ζωή θα φέρει στο δρόμο του μέσα από ένα παράξενο παιχνίδι της μοίρας.

Δύο εποχές, δύο πόλεις σε δύο διαφορετικές χώρες, δύο γυναίκες, μια φοβερή αποκάλυψη...

Ένα μυθιστόρημα βασισμένο σε αληθινά γεγονότα που φέρνει στο φως μία από τις άγνωστες πτυχές της ελληνικής ιστορίας.

Η **ΣΟΦΙΑ ΒΟΪΚΟΥ** γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε γαλλική φιλολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Sophia Antipolis της Νίκαιας, στη Γαλλία, στον τομέα της Επικοινωνίας και του Πολιτισμού των χωρών της Μεσογείου. Σπούδασε επίσης Ιστορία της Τέχνης στην Ecole du Louvre στη Γαλλία. Έχει διδάξει Θεωρία της Επικοινωνίας και Ιστορία της Τέχνης στην ιδιωτική εκπαίδευση, ενώ για χρόνια διατηρούσε μόνιμη στήλη για τα εικαστικά δρώμενα σε διάφορα πολιτιστικά περιοδικά της Θεσσαλονίκης. Έχει ασχοληθεί με τη μετάφραση βιβλίων και έχει γράψει δύο παραμύθια για παιδιά, ενώ από το 1997 δραστηριοποιείται επαγγελματικά στο χώρο της διαφήμισης και επικοινωνίας. Έχοντας περάσει από τη θέση της κειμενογράφου και καταλήγοντας διευθύντρια δημιουργικού, πολλές διαφημιστικές καμπάνιες φέρουν την υπογραφή της. Μιλάει αγγλικά, γαλλικά και ισπανικά. Είναι παντρεμένη και έχει δύο παιδιά. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα μυθιστορήματά της **ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΗΜΑΔΙ** και **ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ**.